

ΑΝΟΙΧΤΗ ΓΡΑΜΜΗ: Θέματα προς συζήτηση, προτάσεις, ανταλλαγή απόψεων, διάφορα περιστατικά και πώς αντιμετωπίζονται.

Καλλιόπη Μάλφα, Μαία, Πρόεδρος Σ.Ε.Μ.Α.

Σε ποιόν δεν έχει τύχει;

Μεσημεράκι, ενώ ετοιμάζω το φαγητό για την οικογένειά μου, χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν η Αμαλία, πρωτοτόκος έγκυος στην 40ή εβδομάδα.

– Ξέρετε, από το πρωί που ξύπνησα, δεν ακούω το παιδί, μου είπε.

Της συνέστησα να ξαπλώσει και να πάρει για αρκετή ώρα βαθιές κοιλιακές αναπνοές και να μου ξανατηλεφωνήσει. Στο δεύτερο τηλεφώνημά της μου επιβεβαίωσε αυτό που φοβόμουν. Συναντηθήκαμε αμέσως στο Μαιευτήριο. Και οι δυο μας καταβάλαμε φιλότιμες προσπάθειες για να διατηρήσουμε την ψυχραιμία μας, ενώ από πλευράς μου προσπαθούσα να πιάσω τους παλμούς του εμβρύου. Παλμοί αρνητικοί, ανύπαρκτες εμβρυϊκές κινήσεις. Και τώρα, πώς το αντιμετωπίζεις αυτό;

Ενημερώθηκε ο γιατρός και συνέστησε να γίνει υπερηχογράφημα, το οποίο επιβεβαίωσε, απλώς, αυτό που ήδη γνωρίζαμε. Συμπάσχοντας στο θλιβερό γεγονός καθίσαμε να παρηγορήσουμε το κεραυνοβολημένο ζευγάρι, λέγοντας λόγια παρηγοριάς. Άραγε, τι μπορείς να πεις σε τέτοιες στιγμές; Ίσως είναι καλύτερα να αφήσεις και τα δικά σου δάκρυα να κυλήσουν, νιώθοντας ανίκανος να δώσεις απαντήσεις σε όλα αυτά τα “γιατί”.

Τους εξηγήσαμε πως θα μπορούσαμε να κάνουμε πρόκληση τοκετού, που όμως θα διαρκούσε αρκετό χρόνο –δεδομένου ότι δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις– ή να κάνουμε καισαρική τομή. Η Αμαλία αποφάσισε να κάνει άμεσα καισαρική τομή, δεδομένου ότι δεν θα μπορούσε να προσπαθήσει –όπως δήλωσε– για φυσιολογικό τοκετό, γνωρίζοντας ότι θα γεννήσει νεκρό παιδί. Έτσι κι έγινε. Ξεκίνησε η καισαρική τομή με γενική αναισθησία. Γεννήθηκε ένα παιδάκι γύρω στα 3.800 gr. Δεν είχε περιτυλίξεις, δεν ήταν εμβεβρεγμένο, δεν είχε συγγενείς ανωμαλίες. **Τότε γιατί;** Άγνωστο! Θα το δείξει η νεκροψία...

Ο πατέρας είδε το νεκρό παιδί του. Η Αμαλία αρχικά δεν θέλησε να το δει. Όταν άλλαξε γνώμη, το παιδί ήταν ήδη αρκετές ώρες στο ψυγείο κι όπως καταλαβαίνετε το θέαμα θα ήταν αποτρόπαιο, γι’ αυτό και την απέτρεψα. Οι συγγενείς καταφέρθηκαν εναντίον του γιατρού απειλώντας με μηνύσεις. Δεν είχαν δίκιο, αλλά είχαν πόνο, πολύ πόνο...

Με το ζευγάρι ήμουν σε συχνή επικοινωνία προσπαθώντας να συμπαρασταθώ στις δύσκολες στιγμές που περνούσε. Ωστόσο, για να μπορέσω να βρω κι εγώ τη συναισθηματική μου ισορροπία, κάλεσα μερικές συναδέλφους, που εκτιμώ για την άποψή τους στην επικοινωνία της ζωής, να συζητήσω μαζί τους το περιστατικό. Άκουσα αυτά που ενδόμυχα ήξερα: **είχα κάνει λάθος!** Η γνώμη τους ήταν

πως έπρεπε να επιμείνω για φυσιολογικό τοκετό (όσο κι αν αυτό μου κόστιζε συναισθηματικά, έτσι θα έπρεπε να το αντιμετωπίσω) και πως έπρεπε, επίσης, να επιμείνω να δει η μάνα το νεκρό παιδί της, να το πάρει στην αγκαλιά της, να το θρηνήσει όπως ακριβώς του άξιζε, για να μπορέσει να το ξεπεράσει.

Ένα μήνα περίπου αργότερα, η Αμαλία ήρθε με τον άνδρα της στο γραφείο μου. Με ευχαρίστησαν για τη συμπαράστασή μου και για ό,τι τους πρόσφερα. Όμως ένωσα τρομερά άσχημα, όταν άκουσα αυτή τη νέα γυναίκα να λέει:

– «Νιώθω τύψεις, γιατί ενώ στην εγκυμοσύνη το χάιδευα, του μιλούσα και το περιμένα, όταν πέθανε, θέλησα να το βγάλω γρήγορα από το σώμα μου... Δεν μπήκα στη διαδικασία να το γεννήσω, να το πάρω στα χέρια μου, να το κλάψω, να το θρηνήσω όπως του άξιζε...».

Τα λόγια της με καθήλωσαν. Τώρα πια ήξερα. Την Αμαλία δεν την ξαναείδα. Πιστεύω ότι με έχει συνδέσει μ' αυτό το τραγικό γεγονός από το οποίο θέλει να ξεφύγει. Της εύχομαι από τα βάθη της ψυχής μου να γεμίσει η αγκαλιά της με παιδιά και ευτυχία.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Σήμερα, με την εξιστόρηση του παραπάνω περιστατικού εγκαινιάζεται η “δική μας” στήλη με τίτλο “**ΑΝΟΙΧΤΗ ΓΡΑΜΜΗ**”, στήλη που φτιάχτηκε μετά από πρόταση και επιθυμία πολλών συναδέλφων και αποσκοπεί περισσότερο στην επικοινωνία μας. Ποιές είναι οι δικές σας απόψεις για παρόμοια περιστατικά; Ποιές οι προτάσεις σας; Θα θέλαμε πολύ να το γνωρίζουμε.

Η Συντακτική Επιτροπή του “**ΕΛΕΥΘΩ**”

